

Wzruszające było sobotnie spotkanie na skąpanym we wrześnieowym słońcu cmentarzu wojennym w Laskach. Młodzi uczniowie, dzieci, obok walczących w tamten, pamiętny wrzesień kombatantów, potomkowie poległych żołnierzy i mieszkańcy Lasek, także ci, którzy dobrze pamiętają tamte dni. Poruszające wspomnienia, osobiste rozmowy, przywołujące tych, których imiona, wywoływane w apelu poległych, uświadamiały, jak wysoka bywa cena miłości Ojczyzny. I rodząca się nadzieja, że taka ofiara, nigdy nie będzie już konieczna...

ks. Grzegorz

Ogłoszenia

1. Ofiary składane dziś na tacę przeznaczone są na pokrycie kosztów zakończonego już malowania kościoła i trwającego wciąż remontu dachu na domu parafialnym. Serdecznie dziękujemy za życzliwość.
2. Dziś, po Mszy św. o godz. 10.30, zapraszamy na pierwsze spotkanie dzieci przygotowujące się do Pierwszej Komunii św. i ich rodziców. Spotkanie odbędzie się w domu parafialnym.
3. Rozpoczęło się przygotowanie do sakramentu bierzmowania. Chętni mogą się jeszcze zgłaszać. Zapraszamy osoby, które ukończyły już gimnazjum i starsze. Najbliższe spotkanie – w niedzielę (25.09) na Mszy św. o godz. 19.00. Po niej odbędzie się katecheza dla biorących udział w przygotowaniu.
4. Uwaga ministranci! Ks. Paweł zaprasza na pierwsze powakacyjne spotkanie w najbliższą sobotę (24.09) o godz. 10.00. Spotkanie rozpocznie się w zakrystii.
5. W liturgii najbliższego tygodnia – w środę (21.09), święto św. Mateusza, apostoła i ewangelisty, a w piątek (23.09), wspomnienie św. Pio z Petrelciny, prezbitera.
6. Zapowiedzi przedślubne:
Przemysław Sylwester Kowalski, kawaler z naszej parafii oraz Anna Czajewska, panna z parafii Matki Bożej Zwycięskiej w Warszawie-Rembertowie.

DZIĘKUJEMY ZA OFIARY NA POKRYCIE KOSZTÓW DRUKU GAZETKI :-)

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU
Laski, ul. 3 Maja 40/42,
05-080 Izabelin
tel.: 22 752 21 07

MSZE ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA:
9.00, 10.30 (z udziałem dzieci), 12.00 i 19.00
MSZE ŚW. W DNI POWSZEDNIE:
7.00 i 18.30

strona: www.parafiawlaskach.pl e-mail: parafiawlaskach@gmail.com
nr konta parafii: 18 1020 1026 0000 1102 0016 9920

Morenita

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU W LASKACH

Liturgia Słowa

EWANGELIA (Mt 20,1-16)

I CZYTANIE (Iz 55,6-9)

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami - wyroczenia Pana. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i myśli moje - nad myślami waszymi.

PSALM RESPONSYJNY (Ps 145)

REF.: **Pan bliski wszystkim, którzy Go wzywają**

Pan jest łagodny i miłosierny,
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
Pan jest dobry dla wszystkich,
a Jego miłosierdzie nad wszystkim.

II CZYTANIE (Flp 1,20-24.27)

Chrystus będzie uwielbiony w moim ciele: czy to przez życie, czy przez śmierć. Dla mnie bowiem żyć - to Chrystus, a umrzeć - to zysk. Jeśli bowiem żyć w ciele - to dla mnie owocna praca, co mam wybrać? Nie umiem powiedzieć. Z dwóch stron doznaję nalegania: pragnę odejść, a być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze, pozostawać zaś w ciele - to bardziej dla was konieczne. Tylko sprawujcie się w sposób godny Ewangelii Chrystusowej.

Królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku bezczynnie, i rzekł do nich: Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam. Oni poszli. Wszedłszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: Czemu tu stoicie cały dzień bezczynnie? Odpowiedzieli mu: Bo nas nikt nie najął. Rzekł im: Idźcie i wy do winnicy! A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: Zwołaj robotników i wypłać im należność, począwszy od ostatnich aż do pierwszych! Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze. Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzyśmy znosili ciężar dnia i spiekoty. Na to odrzekł jednemu z nich: Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czy nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje i odejź! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry? Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi. ■

Słowo o Słowie

A MOŻE INACZEJ...?

Podstawowym błędem, jaki może – choć nie musi, ale uniknięcie go to niezwykle trudna sztuka – popełnić tłumacz, jest nakładanie na tekst swojej własnej siatki pojęć, odniesień, skojarzeń. W przypadku Biblii jest to grzech tym cięższy, że w ten sposób tłumacz przekazuje swój własny obraz Boga – a nie ten, który naprawdę jest w świętych Pismach ukazany.

Jednym z takich skojarzeń jest automatyczne rozgraniczenie: Bóg jest dobry, człowiek – w opozycji do Niego – zły. Dlatego ten sam rzeczownik, w odniesieniu do Boga tłumaczony jako „myśli”, w odniesieniu

do człowieka to już „knowania”. Zabarwienie moralne, zupełnie nieuzasadnione z punktu widzenia tekstu...

A gdyby spróbować inaczej? Niech nikczemnik naprawi swoją drogę (czyli po naszymu: nawróci się), a człowiek zatroskany (bo to jest podstawowe znaczenie użytego tu hebrajskiego przymiotnika) naprawi swoje myślenie – czyli przestanie się troskać, zamartwiać, kłopotać – bo Bóg wie więcej, bo Bóg jest ponad tym wszystkim. Nie jak groźny sędzia ponad moją nieprawością, bezbożnością czy nikczemnością, lecz raczej jak troskliwy opiekun ponad moim smutkiem i problemami...

Bóg Biblii jest Bogiem naprawdę kochającym człowieka. ■

Szkoła liturgiczna

„BYĆ NA MSZY”, czy „UCZESTNICZYĆ W EUCHARYSTII”? O nazwach Mszy świętej słów kilka...

Sprawowanie Eucharystii określane było na przestrzeni wieków różnymi nazwami. Niektóre z nich są do dzisiaj powszechnie znane i używane, inne znane są jedynie wąskiemu gronu historyków i liturgistów. W tym, ostatnim już artykule wprowadzającym, warto zapoznać się z niektórymi z nich.

1. **Łamanie chleba** (*he klasis tou artou*) – to najstarsze określenie spotykane w pierwotnej gminie, użyte w Dz 2,42.46; 20,7

2. **Uczta Pańska** (*Kyriake deipnon*) – 1 Kor 11,20

3. **Eucharystia** (hebr. *berakah, toda*) – używana od końca I w., występuje m.in. w gnostyckich „Acta Thomae”, syryjskiej „Didaskalia”, w pismach Ignacego z Antiochii, Justyna, Ireneusza, Tertuliana i Hipolita. Powstała ona w wyniku tego iż łamaniu chleba towarzyszyła zawsze modlitwa dziękczynna. Poza tym oznaczała również konsekrowane dary chleba i wina.

Z tą nazwą łączy się również inna – „**eulogia**”. Wskazuje ona na Eucharystię jako posiłek. Występuje w 1 Kor 10,16 jako „kielich błogosławieństwa” (poterion tes eulogias). Wyrażenie to było często stosowane od III do V wieku. Używa go ↑

Cyryl z Jerozolimy w swoich „Katechezach mistagogicznych”. Hipolit Rzymski natomiast posługuje się nim do określenia chleba spożywanego podczas agap (niekonsekwentnie) i to rozróżnienie przyjęło się w Kościele wschodnim, a w VI wieku w Galii.

4. **Sacrificium**, ofiara (gr. *thysia*) – stosowane przez Cypriana i Augustyna, na terytorium łacińskim stosowano także nazwy: „*oblatio*”, „*offerrere*” „*sacrificari*”. Do VI w. „*oblatio*” była nawet zwyczajną nazwą Mszy świętej.

5. **Dar** („*kurbono*” – w lit. syryjskiej; „*patarag*” – w lit. armeńskiej).

6. „**Zbliżyć się**”, „**przystępować**” do Pana („*kurobho*” – w lit. zachodniosyryjskiej; „*prosfora*” – w lit. wschodniej greckiej) – termin stosowany przejściowo.

7. **Sacrum** (Etiopia, Arabowie), *sancta, sacra*.

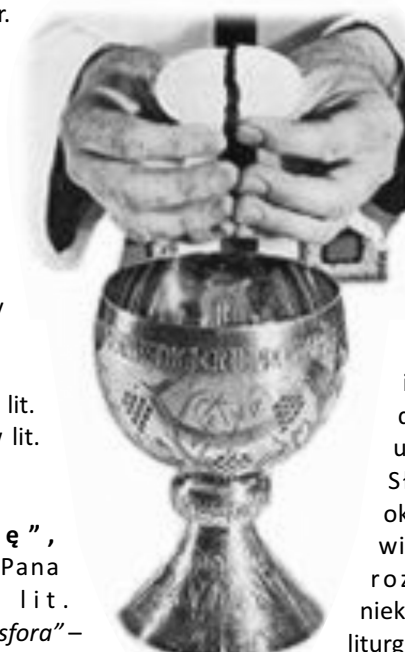
8. **Dominicum** (Afryka – męczennicy z Abiteny: „*sine dominico non possumus*”).

9. **Collecta** (Afryka - zebranie, zgromadzenie, gr. „*synaksis*”) – określenie to dominowało od IV w., a następnie zostało zastąpione słowem „Eucharistia”.

10. **Liturgia** (służba) – od IX w.

11. **Summum officium** – późne średniowiecze.

12. **Missa** (*msza*) – Nazwę tę, najbardziej przyjętą i stosowaną w średniowieczu, jedni wywodzą od modlitw wysyłanych ku Bogu i nawiązują do XVII rozdziału „Reguły” Benedykta, w którym mowa jest o „*missae*”. Inni rozumieją to słowo jako specjalną czynność postanego

– w nawiązaniu do hebrajskiego „*missah*”. Jeszcze inni widzą tu związek z rzymskim zwyczajem rozwiązania zgromadzenia, kończenia obrad (*missa* = *dimissio* – imiesłów od *mittere* – posyłać, *dimittere* – wysłać, odesłać). Jednakże zarówno druga jak i trzecia koncepcja nie są dzisiaj powszechnie uznawane.

Słowo „*missa*” stało się określeniem Mszy św. w IV wieku. Oznaczało nie tylko rozestanie, jak twierdzą niektórzy, ale także sprawowanie liturgii godzin i celebrację Mszy św. w pełnym tego słowa znaczeniu.

13. **Tajemnica** (gr. *mysterion*, l.mn. *mysteria*) – m.in. u Jana Chryzostoma; łacińską odmianą tego słowa jest „*sacramentum*”.

14. W pierwotnym Kościele Eucharystię określano również krótkimi formułami:

- a) **Maranatha** – 1 Kor 16, 22
- b) „**W górę serca**” – od III w.
- c) „**Być z Panem**” – 1 Tes 4, 17; Flp 1, 22; 2 Kor 3, 4
- d) **Życie** – w punickiej mowie z czasów Augustyna ■